GAZETA KRAKOWSKA

Nro 18.

Z KRAKOWA DNIA 1. MARCA 1815 Roku WE SRODE.

Z Wilna d. 30 Stycznia d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

Gazeta Rygska, Zuschauer, pod napisem Polska, umieściła co następuie:

" W gazecie Deutscher Beobachter, czytamy następuiący list patryoty Polskiego z Warszawy. " Gdy Xięstwo Warszawskie, sądząc podług pism publicznych, iest iedną z ważnieyszych rzeczy, o które się układaią na kongressie Wiedeńskim, będzie zapewne nie dla iednego przyiemnem znaleśdź tu niektóre naprędce rzucone i tylko z lekka dotknięte myśli, nad tym przedmiotem, przez osobę, która w takiem iest położeniu, iż o nim bliżey i bezstronnie sądzić może. Xięstwo Warszawskie iest to kray bez przemysłu, bez fabryk; a tem samem, w ogólności ubogi i od ościennych Państw zawisły. Leży, sam ieden, w pośrod państw ogromnych; tem samem przeznaczony na pole ustawicznych woien. Od 100 lat prawie uciskały go nieszczęścia wszelkiego rodzaiu; stan szlachecki powiększey części zubożał, a z nim wszystkie inne klassy; nadto, kray obciążony taką massą długow, iż przez znaczny lat przeciąg wszystkie dochody na to iedynie użyte bydź muszą, aby iakokolwiek z nich wybrnąć. Jeżeli Xięstwo Warszawskie będzie udzielnem Państwem, potrzebuie dla bezpieczeństwa i obrony od napadow sąsiedzkich, znaczney siły zbroyney narodowey. Ale zkąd na to pieniądze? zkąd na utrzymywanie się Xiążęcia? zkąd summy na utrzymanie policyi, tak istotnie potrzebney? zkąd na zapłatę pensyy dla urzędnikow? zkąd na publiczną instrukcyą? na zrobienie drog brukowanych (Chausées)? Dla tych i wielu innych przyczyn, które pomiiam, czemu żaden bezstronny Polak niezaprzeczy i zaprzeczyć niemoże, że niepodobną iest rzeczą utworzyć z Xięstwa Warszawskiego niepodległe, trwałe i szczęśliwe Państwo, i że cały kray, przy podobnych usiłowaniach, niechybnie do szczętu zginąćby musiał. Z rowną łatwością przekonać się przyydzie, że Xięstwo Warszawskie, ani z Austryą, ani z Prussami połączone bydź niemoże, gdyż położenie jeograficzne i wewnętrzne stosunki obu tych Państw, nie daią im sposobności przyłożenia się do istotnego dobra naszego kra-

iu, który w ręku jednego czy drugiego z tych Mocarstw, nabawiałby ustawiczną niespokoynością granice Rossyyskie, a toby się stało powodem do nieskończonych woien. Jedynie tylko przez połączenie z Rossyą, przez stosowną konstytucyą, niekosztowną i prostą administracyą, Xięstwu Warszawskiemu znowuby dopomodz można. Połączyłoby się ono tym sposobem na nowo z Litwą i Wołyniem, Podolem i Ukrainą; przez te kraie otworzyłoby sobie związki od Baltyckiego do czarnego morza, z wewnętrznemi prowincyami Rossyi, a przez nie i z Azyą; stałoby się głownym składem handlu kraiowego, między południową Europą a Rossyą i Azyą, a razem między Turcyą i kraiami północnemi; handel zaś kraiowy dźwignąłby powoli nieszczęśliwą Polskę, a mogłby się on bardzo rozszerzyć, gdyż Rossya własne w tem znayduiąc korzyści, przez mądre rozkazy i urządzenia, wsparciaby udzielała; wewnętrznemu zaś handlowi Xięstwa Warszawskiego, przez układ z Prussami, który i temu Państwu ze wszech względów bardzo korzystny, a raczey istotnie iest potrzebny, spław Wisłą do Gdańska otworzy i zabezpieczy. Zna Rossya, iak ważnem iest dla niey Xięstwo Warszawskie, rownie dla zasłony granic, iak i dla ułatwienia iey handlu, i dla tych przyczyn w celu dopomożenia temu kraiowi wszelkich, w mocy iey będących, użyłaby sposobow, do czego i na środkach iey niezbywa. W reszcie sam powszechnie wielbiony sposob myślenia Cesarza Rossyyskiego, iest dostatecznym ożywić każdego Polaka nayszczęśliwszey przyszłości nadzieią. Zarzut ten, iż Rossya posiadaiąc Xięstwo Warszawskie, niebezpieczną stanie się dla Europy, ściśley rozważywszy, sam przez się upada; należy się tylko zastanowić: Xięstwo Warszawskie, iako udzielne i samo przez się ubezpieczone Państwo; albo iako podległe Austryi lub Prussom, nieszczęśliwa i zasmucona ziemia; niebezpieczeństwo to czyliby wstrzymało, czyliby bardziey roziątrzyło? Czyli też, Rossya większeyby przez to nabyła potęgi, niż ma teraz? Czy Rossya, dla ulepszenia stanu tego Xięstwa, niebyłaby przymuszoną, przynaymniey przez wiek cały, wielkie czynić ofiary? Pytania te, które dla każdego oświeceńszego człowieka, same przez się dostateczną są odpowiedzią, nie potrzebują dalszego obiaśnienia. A gdy dodamy ieszcze, że Rossya przez to, o granice swoie w tey stronie nazawsze ubezpieczona, zupełnieby się zrzekła chęci zaboru kraiow, daley za tą granicą położonych; gdyż to sprzeciwiałoby się rzetelnemu iey interessowi; — a tem samem, że ona sił swoich w tey stronie użyć może i użyie iedynie do tego celu, aby pokoy i rownowagę w Europie, dla iey handlu i pomyślności tak znaczące, utrzymać i zabezpieczyć; wyznać przyydzie, iż przyłączenie Xięstwa Warszawskiego do Rossyi, dla całey Europy nader korzystnem będzie, a to przyłączenie tem iest pożądańsze, iż przez nie większego ruchu i pomnożoney czynności w lądowym Europy handlu spodziewać się niezawodnie można.,,

Z Wiednia d. 22 Lutego.

Gdy Nayiaśnieyszy nasz Cesarz wyszedł zupełnie z słabo ci, która nie dozwalała mu przez czas nieiaki wychodzić z pokoiow, raczył d. 17 b. m. dać prywatną audyencyą znayduiącemu się tu i na kongress upoważnionemu posłowi W.

Brytanii przy Dworze Francuzkim, Xciu Wellingtonowi, którego tuteyszy W. Brytanii ambassador Lord Steward przed J. C. K. Mcią stawił.

Rocznica urodzin Nayiaśnieyszego naszego Monarchy obchodzona była po wszystkich miastach i wsiach całego Cesarstwa z naywiększemi uroczystościami, nabożeństwem i zabawami. Wszędzie okazywały się żywe uczucia przywiązania i uszanowania, któremi wszyscy poddani, każdego stanu i wieku dla swoiego Monarchy są przeniknionemi.

Z Londynu d. 10 Lutego.

Wczoray miały wyższa i niższa izba parlamentu zwyczayne swoie posiedzenia. Wyższa izba trudniła się tylko mało znaczącemi sprawami, które nie dały powodu do żadnych sporow.

W niższey izbie uczynił P. Ponsonbey kanclerzowi skarbu zapytanie, czyli Ministrowie są z sobą zgodni przedłużyć lub znieść podatek od dochodow? P. Vansittart odpowiedział: iż postanowił w piątek d. 17 ściągnąć izby uwagę na rozmaite środki tyczące się skarbu; iż utrzymanie podatku od dochodow nie będzie wchodzić do podać się maiących środkow, chybaby pokoy z Ameryką nie był zatwierdzony. (Tu krzyczano: słuchaycie! słuchaycie!)

P. Ponsonbey odpowiedział: Możeż izba bydź zapewnioną, iż wyiąwszy tylko ten przypadek, iest mniemaniem Ministrow znieść ten podatek?

P. Vansittart rzekł: iż zdaniem iego podać się maiące środki do zastąpienia tego podatku zdawać się izbie będą daleko szkodliwszemi i niedogodnieyszemi, niżeli ten podatek.

P. Ponsonbey nie przestał na tey odpowiedzi. Zdawało mu się, iż Kanclerz nie iest w stanie rozwiązać wyraźnie tego pytania.

P. Vansittart powtorzył, iż nie iest iego mniemaniem proponować przedłużenie tego podatku.

P. Whitbread sądził ten stan niepewności za bardzo udręczaiący. Anglia, rzekł, nie może się żadną miarą tem niepewnem oświadczeniem zaspokoić. Ministrowie nie mogą bynaymniey wątpić, iż w całym kraiu iedno tylko zdanie względem obmierzłego tego podatku panuie. Tłomaczenie się Ministra zdaie się okazywać, iż ma w ręku sposob przymusu, którego chce użyć, ieżeli izba na proponowane przez niego środki nie przystanie, do utrzymania podatku od dochodow. P. Whitbread przypuszcza niezatwierdzenie traktatu z Ameryką, i powtorzył pytanie: czyli w tym lub innym iakowym przypadku Kanclerz myśli przeciw mniemaniu narodu względem obmierzłego tego podatku postąpić?

P. Vansittart oświadczył: izba będzie miała zupełną wolność roztrząsnąć podane przez niego środki i postanowić co iey się lepszem będzie zdawało; teraz może tylko zapewnić, iż dobra narodu, to iest utrzymania kredytu narodowego z oczu nie spuści.

P. Whitbread wniosł z tego, iż podatek od dochodow będzie zawsze ostatnią alternatą Ministrow.

Potem uwiądomił Kanclerz izbę z rozkazu Xcia Rejenta, iż ieden z iey członkow, Jenerał Murray, iest uwięziony i pod sąd woyskowy oddany. Wniosł oraz adress podziękowania do Xcia Rejenta za to udzielenie.

)o(

Na wniosek Kanclerza postanowiła izba, iż w przyszły poniedziałek wyznaczona zostanie kommissya, dla zastanowienia się nad kończącemi się billami, mocą których bank był upoważniony zawiesić wypłaty w gotowych pieniądzach.

P. Whitbread rzekł: Gdy teraz tak nagle chcą skarbowe interessa urządzić, wnoszę zatem, iż interessa Europy muszą iuż bydź w porządku, i chociaż ieszcze nie wszystko iest załatwione, musiano się przynaymniey na głowne punkta na kongressie Wiedeńskim ugodzić. Pragnął zatem wiedzieć, czyli Ministrowie wiadomszemi teraz są, co się na kongressie dzieie, iak byli w d. 1 Grudnia. Dla izby iest ważną rzeczą bydź dokładnie uwiadomioną o dotychczasowych wypadkach, o co ma tem większe prawo pytać się, gdy rzecz idzie o ułożenie stałego planu skarbu.

Kanclerz ganił to zapytanie, iako nie w swoiem mieyscu, i przydał: że Lord Castlereagh niezwłocznie iest z Wiednia oczekiwany i dać na ow czas może potrzebne w tey mierze wyiaśnienia. Aż do tey chwili nie odpowie na żadne zapytanie, któreby mu względem kongressu uczyniono.

Ministeryalne pisma naganiaią sposob P. Whitbread, w iakim wczoray w niższey izbie mowił względem układow Wiedeńskiego kongressu. Zamiarem kongressu iest, mowią one, przywrocić poniekąd rownowagę Europy, ażeby zapobiedz ponowieniu nieszczęść, które o mało nie obaliły iey niepodległości. Lecz iakże to inaczey stać się może, zapytuiemy się P. Whitbread, iak uczynieniem niektórych Mocarstw mocnieyszemi, niżeli dotąd były, a mocnieyszemi bydź niemogą, iak powiększeniem ich kraiow i pomnożeniem ludności. Prawdziwy cel tego podziału i powiększenia zmierza iedynie do tego, aby powiększyć te, które zasłabe były do bronienia się same.

Iedna z Amerykańskich korwet zabrała pod Maderą z Angielskiego konwoiu pod zasłoną okrętu Swiftsure, trzy statki. Jeden z tych statkow, który miał na sobie złoczyńcow skazanych na wygnanie do Botanybay, puściła wolno.

Warownie Montevideo maią bydź zburzone, ponieważ nie są dosyć obronne w przypadku Hiszpańskiego attaku.

Bill do utworzenia narodowego banku w Ameryce, podany na nowo był z niektóremi odmianami izbie reprezentantow, i za pierwszem głosowaniem 71 przeciw 50 głosow przyięty został.

Z Paryża d. 10 *Lutego.*

Monitor zawiera pod przywroconym znowu napisem *Osady Francuzkie*, z Port-Royal na Martynice pod d. 12 Grudnia, długie doniesienie o obięciu tey osady, wykonaney przysiędze i uroczystościach, z iakiemi Gubernator Vaugirand był tam wprowadzony.

Liczba nadwornych lekarzy Królewskich, wraz z nadzwyczaynemi i okulistami, wynosi oprocz chirurgow, 22.

Niemiecki artysta P. Böhn, mianowany iest nadwornym malarzem Monsieur.

Pogłoska o ponowieniu rzezi S. Bartłomieia w czasie pogrzebu Ludwika XVI, na tych, którzy w roku 1793 na śmierć iego głosowali, tak była powszechna, iż wielu z tych pooddalało się stąd, lub się ukryło.

Słychać, iż twierdza Huningen ma bydź należycie naprawioną i miano iuż na to 25,000 fr. wyznaczyć. Na 6 miesięcy ma także bydź w żywność opatrzona.

Lord Fitzroi Sommerset, iako pełnomocny minister Angielski, miał d. 6 b. m. pierwszą audyencyą u Króla, na którą był z zwykłemi obrzędami wprowadzony.

Gdy Król dowiedział się, że wiele niezaproszonych osob poważyło się przyyśdź na bal, który Xże Berry dał w pałacu Tuilleries, miał powiedzieć z uśmiechem: " Poszły za moim przykładem; ia przyszedłem, choć nie byłem proszony. „

Nie prawdą iest, iakoby rząd nasz starał się na kongressie Wiedeńskim o rozszerzenie naszych północnych granic. Podobne wieści w obcych gazetach umieszczane nie zasługuią na żadną wiarę. J. K. Mość przekonany iest, iż wymuszone iakiekolwiek powiększenie, rodzące zazdrość, więcey iest szkodliwem, niżeli użytecznem. Francya iest sama w sobie dosyć wielką, i nie potrzebuie iak tylko stosowney postawy dla bycia mocną, i zaięcia pomiędzy Europeyskiemi narodami takiego samego stopnia, iakim cieszyli się Królowie przed rewolucyą.

Uważaią, iż nasi dziennikarze maią surowe rozkazy, aby o wszystkich rządach, wyiąwszy Neapolitański, skromnie pisali. Jakoż za każdą sposobnością mocno przeciw ostatniemu powstaia; lecz ktoż uwierzy, niektórzy nie dla tego, iż Miurat osiadł na tronie Burbonow, ale dla tego, iż należał do koalicyi przeciw Bonapartemu.

Jenerał Sarrazin żąda za wydane Ministeryum Angielskiemu plany 60,000 f. szt. nagrody, ponieważ, iak mniema, przyłożył się do obalenia Bonapartego.

Pisma nasze przywodzą następuiącą rozmowę, którą przybyły tu podrożuiący Anglik Douglas miał z Bonapartem w Styczniu na wyspie Elbie:

Bonaparte: Coż tu WPana sprowadziło? Douglas: Chciałem wielkiego Męża widzieć. Bonaparte: Powiedz WPan raczey poczwarę. Zkąd WPan teraz przybywasz? Douglas: Z Aten. Bonaparte: Widziałeś tam rozwaliny. Jechałżeś WPan przez Neapol, coż tam Miurat robi? Douglas: Trudni się wystawieniem siły woyskowey, dla zabezpieczenia sobie posiadłości swoiego państwa. Bonaparte: Wątpię, żeby dobrze w tey sprawie wyszedł. Miurat iest czasami bohatyrem od 11 godziny zrana do 5 popołudniu. Widziałżeś WPan Papieża? Douglas: Byłem przed J. Swiątobliwością stawiony. Bonaparte: Staruszek ten ma uporczywą stałość. Nie słusznie postąpiłem, że się z nim niedobrze obchodziłem. Widziałżeś WPan Francyą po powrocie Burbonow? Jakiż iest stan tego kraiu? Douglas: Obecność Burbonow sprawiła w większey liczbie żywą radość; rzadko zdarzy się widzieć niechętnych. Bonaparte: Ci należą do tego, kto im płaci; czynią wiele hałasu, dla uzyskania pieniędzy, &c.

Pani Stael mieć sobie będzie zwrocone 2 mill. fr. które iey oyciec, zmarły Necker, pożyczył rządowi Francuzkiemu. Jeżeli do tego kapitału przydana zostanie prowizya za 25 lat, tedy corka iey mieć będzie 4 mill. 250,000 fr. posagu.

Uważaią, iż wszyscy Marszałkowie, wyiąwszy iednego, otrzymali znaki orderu Lilliiowego. Z zagranicznych otrzy-

mali tenże order między innemi Rossyyski Jenerał porucznik Dauras, który przywiozł tu wiadomość do Cesarza Alexandra o zaięciu Hamburga przez Jenerała Hr. Bennigsena, i P. Lüntzmann w Hamburgu. Mowią także, iż 25 ozdob tegoż orderu posłanych zostało woysku Feldmarszałka Barklay de Tolli.

Z Sztokolmu d. 31 Stycznia.

W dniu 28 Jego Królewiczowska Mość Następca tronu otworzył zgromadzenie tuteyszey Akademii rolnictwa, czyli Towarzystwa ekonomicznego, następuiącą mową:

" Mości Panowie! Po dwoch w rocznikach Szwecyi pamiętnych latach, znayduie się znowu z prawdziwem ukontentowaniem pośrod was. Gdy obowiązki moie oddaliły mię od was, myślą i życzeniami byłem zawsze obecny pracom waszym. Przypominacie sobie WPanowie; w iakim położeniu była Europa w czasie utworzenia tey Akademii. Szwecya, chociaż przez swoie jeograficzne położenie zabespieczona od bezpośrednich wypadków powszechnego przesilenia, zarowno iednakże smutnych skutkow onegoż lękać się musiała. Gdyby skutek uwieńczył był ol rzymie usiłowania nadzwyczaynego człowieka, któremu zdawało się, iż tyle talentow i tak wielka potęga na to tylko udzielonemi były, ażeby zdobywcom służył za przykład, w ten czas stały ląd byłby uległ, a Szwecyi inny wybór niebyłby pozostał, iak przez haniebne poddanie się splamić sławę tylu wieków. Wdzięczność narodu oddała hołd środkom, w ów czas od Rządu przedsięwziętym. Wszystko łączyło się dla skłonienia polityki Króla do zawarcia przymierza, którego błogosławione owoce zbiera iuż północ, a którego dobroczynny wpwyw na losy Europy, bezstronna potomność w czasie oceni.

" Wdzięczność obowięzuie mię do złożenia z niey hołdu Cesarzowi Alexandrowi. Nigdy Szwecya niemiała wiernieyszego, a w dopełnianiu obowiązków sumiennieyszego zprzymierzyńca. Prawda przedziera się przez noc wieków; nayprzyiemnieyszą iednak dla mnie iest rzeczą, hołd przyszłosci uprzedzić hołdem przyiaźni i sprawiedliwości. Swiat nowe powziął nadzieie z powodu skutków okropney wyprawy, wymierzroney przeciw potędze i koronie Władzcy Rossyy. Prussy zerwały kaydany uległości: miłość oyczyzny i miłość Władzcy, zamieniła spokoynych ich mieszkańców w woiowników, a liczne ich hufce połączyły się z hufcami Rossyanów.

" Napoleon poniosł wielkie klęski, lecz ieszcze był straszny; nieograniczony Pan naybogatszego kraiu ziemi, mogący użyć ogromnych źrodeł pomocy, wsparty potężnemi przymierzami, zniszczone woyska swoie zastępuiący nowemi, w których waleczność i nadzieia zwycięzstwa, stały się nawyknięciem i doświadczeniem; mocny nakoniec w powszechney opinii przez tyle zwycięstw, których wrażenia późnieysze klęski zniszczyć ieszcze niezdołały, zagrażał ciągle wolności lądu stałego. Sprawa ludów i Rządców wzywała naszey pomocy. Jakież potężne powody do mienia udziału w walce, która między uciemiężeniem i wolnością stanowić miała! Wspaniały przykład Wielkiego Gustawa, którego zastępy na błoniach Niemiec walczyły za wolność myślenia; ludzkość do pomszczenia, kaydany do zerwania, a nakoniec nadzieia ścisłego połączenia się z

sąsiedzkim ludem.

" Woysko Szwedzkie przebyło wschodnie morze; Król powierzył mi wodztwo onegoż. Weszliśmy w nowy zawod z obawą, lecz nie bez nadziei. Kiedy obawę przypomnienie przeszłości usprawiedliwiać mogło, wspierała się nadzieia na nieodzowney konieczności, przywrócenia sławy imienia Szwedzkiego w całym iey blasku, łącząc ie na nowo z pamiątkami Karolów i Gustawów. Będąc zawsze przyiacielem owey wolności, którey poszanowanie dla praw iest iey warunkiem i rękoymią, wyruszyłem aby walczyć znowu za nią. Chciałem bronić praw moiey przysposobioney oyczyzny, z daleka od niey, na Niemieckiey ziemi, która iuż rumieniła się krwią swych nieustraszonych obrońców; lecz nadto miałem inny zamiar, inne ieszcze myśli. Przewiduiąc wszystkie trudności, iakie mieliśmy do zwalczenia, tyle różnych z sobą praw, które należało pogodzić, za nagrodę prac moich wystawiałem sobie dzień, w którym lud wolny, przez połączenie losów swoich z losami Szwecyi, toż połączenie iako rękoymią swoiey niepodległości i źródło przyszłego szczęścia, uważać będzie. Nadzieie moie wspierane były szlachetnemi usiłowaniami narodu. Wszystkie rodziny miały dzieci swoie w woysku, wszystkie życzyły gorliwie, ażeby szczęście uwieńczyło zamiary narodu, niegdyś tak sławnego, tak poważanego.

" Z uczuciem uważaliście WPanowie na wypadki roku 1813. Nie bez przestrachu widzieliście Napoleona przy rozpoczęciu kampanii Panem większey części Monarchii Pruskiey; iego woyska o ieden tylko pochod oddalone od Berlina. Stolica ta, wsławiona tylu talentami, geniuszem i pomnikami Rządu Fryderyka Wielkiego, była w niebezpieczeństwie dostania się w ręce nieprzyiaciela. Jeden szczególnie obrot ocalił ią; ten obrot był zwycięztwem. Zniknął urok czarodzieyski, a zprzymierzone zastępy posuwały się z iednego do drugiego zwycięztwa. Znacie WPanowie zadziwiaiące wypadki tey kampanii. Minął sen krwawy powszechney Monarchii, mieymy nadzieię, na zawsze, a jutrzenka wolności weszła nad Europą.

" Szwecyi szczególne szczęście przeznaczonem było. Oyczyzna uyrzała prawie wszystkich wracaiących, na łono swoie synow, którzy wyruszyli byli dla bronienia iey sprawy na obcey ziemi. Powrócili okryci poszanowaniem własnych nieprzyiacioł, błogosławieństwy mieszkańców wszystkich okolic, gdzie ich zaprowadziła woyna, a nakoniec godni przychylności Króla i przywiązania współrodakaków. Pierwsze życzenie dobrego Monarchy, moie, i wszystkich Szwedów, spełnionem zostało. Przebłagane są ciena Bohaterów, którzy krwią swoią spełnili zamiary szlachetney iego duszy, zamiary połączenia Szwecyi z Norwegiią. Połączenie to stało się naygodnieyszym pomnikiem, wystawionym pamiątce trzech Wielkich Monarchów, których wszystkie czyny miały zawsze za cel wypadki takie, a Opatrzność dla dni naszych ie przeznaczyła.

" Naród Angielski, który wolność innych ludów tak z bliska zawsze obchodziła; ten szlachetny naród, z podziwieniem zawsze zapatrywać się będzie na połączenie wspieraiące się o zasady, któ-

re on uważa za podstawę samoistności swoiey i siły.

" WPanowie szczególniey uważać musicie to wielkie zdarzenie, iak iest rzeczywiście, za nader szczęśliwe dla wszystkich mieszkańcow Skandynawii. Zapali ono gorliwość i wzniesie umysły WPanow. Zaszczytnem waszem iest powołaniem, ażebyście doskonalili przez wasze światło i dochodzenia, pierwszy z kunsztow ludzkich, rolnictwo, którego potrzebę i pierwotne zasady samo przyrodzenie wskazało. Ten zarodowy związek między ziemią i ludźmi, stanowi siłę ciał politycznych. Kray, zaniedbuiący rolnictwo, rzadko ma dobre prawa. Urządzenia niemogą tam mieć cechy wielkości, a tem mniey wolnych wyobrażeń. Wszystkie ludy, których pomyślność trwałą była, ten stan kwitnący winne są pieczołowitemu rolnictwu. Uważaycie WPanowie stary Egipt. Żaden kray nieznał lepiey źrodeł szczęścia i cywilizacyi, gdyż żaden kray nieposunął daley pracowitości i przemysłu w rolnictwie. Jakiegoż poszanowania nieodbierało rolnictwo u Rzymian! Godła tego szanownego kunsztu, stały się pierwszemi woiennemi ich znaki. W naypięknieyszych czasach Rzymu, naypierwsi mężowie trudnili się rolnictwem. Cyncynat i Attilius trzymali się pługa, gdy im ofiarowano dowodztwo nad woyskiem. Czyliż w Chinach rolnictwo nieiest źrodłem owey pomyślności, owego ogromnego zaludnienia, nad którem się dziwimy? Władzca tamteyszy ma pług w poszanowaniu, a prowadząc go, niemniema ażeby przez to uchybiał godności swoiey.

" Niezbitą zatem iest prawdą: iż rolnictwo iest naydzielnieyszą podporą Państw i powinno bydź nieustannym celem zachęcań i pieczy mądrego i oycowskiego Rządu. Rząd taki pomiędzy kraiowcami znaydzie zawsze prostotę obyczaiow, siłę w woysku, miłość do oyczyzny, potęgę i chęć bronienia oney.

" Skandynawiia, przez swoie położenie, przez istotę swoiey ziemi, przez charakter swoich mieszkańcow, przeznaczoną iest do używania szczęścia, którego rys WPanom rzuciłem. Kiedy kray ten niema nic do życzenia, a tem mniey do lękania się, zostawać będzie na przyszłość pod wpływem geniiuszu i miłości oyczyzny mieskańcow swoich. Wszyscy szlachetni mężowie, iakiegokolwiek bądź rzędu, wszyscy ludzie którzy w szczęściu swoich bliznich własne znayduią, przykładać się będą do pomnożenia handlu i przemysłu rolnictwa.

" Ubogacaycie więc Mości Panowie rolnictwo waszemi użytecznemi dostrzeżeniami; stosuycie do Skandynawskiey ziemi odkrycia innych narodow, a będziecie mogli powiedziec do siebie: " Poświęcamy prace nasze dobru wolnych ludow: uczymy ie cenic skarby ziemi, tey żywiącey matki, która tak dobroczynną iest dla swoich dzieci, skoro umieią poważać iey niewyczerpane skarby: " Pomyślnośc i brogosławieństwa wynagrodzą WPanow za ich usiłowania. Tak, Mości Panowie, niezawiedziecie się w nadzieiach waszych; wasi współziomkowie będą cenić wasze prace, ich wdzięczność nagrodzi wasze mozoły, a ich szacunek uczci pamiątkę waszę. „

Mowa ta ukochanego Królewicza Następcy, słuchana była z tym zapałem, iakim cały narod Szwedzki iest dla niego przeięty.

DODATEK
DO Nro 18.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 1 MARCA 1815 Roku WE SRODĘ.

Z Włoch d. 4 Lutego.

Uczone towarzystwo pięknych umieiętności w Rzymie, *academia Tiberina* zwane, odprawiło d. 22 Stycznia publiczne posiedzenie, na którem niektóre iego członki czytały wiersze i rozprawy, i które przez obecność znakomitszych Rzymian i wszystkich zagranicznych posłow bardzo było okazałe.

Do Rzymu przybywa ciągle wiele podrożuiących Anglikow, którzy bywaią czasami przed J. Świątobliwością stawianemi. Jednego z nich, P. Fryderyka Arnalda Clarke, wynagradzaiąc iego uczone prace, zaszczycił Oyciec S. orderem złotey ostrogi, a Arkadyyskie towarzystwo przyięło go za swoiego członka.

D. 31 Stycznia przybył do Rzymu Xże Nikita Wołkoński, brat Ces. Rossyyskiego Jenerała adjutanta, z swoią małżonką i bratową.

Oyciec S. chcąc ulżyć obywatelom, rozpuścił d. 1 b. m straz mieyską, która dotąd odbywała służbę publiczną, z oświadczeniem iey zupełnego swoiego ukontentowania za czynione usługi i wierność.

Z Florencyi piszą pod d. 22 Stycznia, że J. Cesarzowiczowska Mość W. Xże Toskański posłał Hr. Mozzi z szczególnieyszemi zleceniami do Rzymu i Neapolu.

Z Rawenny piszą pod d. 27 Stycznia: "Missyonarze wyspy Cypru, którzy przed nieiakim czasem udali się byli do Rzymu, przybyli tu wczoray, chcąc z którego portu Adryatyckiego morza popłynąć na powrot do Cypru. Wiezą oni znaczne summy z pobożnych składek wiernych, z których iedna część przeznaczona iest dla ubogich nawroconych, a reszta na wystawienie tam znowu kościoła.,,

Podług doniesień z Liworna pod d. 27 Stycznia szebekę, która wiozła 7 jezuitow z Palermo do Turynu, o mała burza pod brzegami Elby nierozbiła, i zaledwo ztamtąd dostała się do portu Liworneńskiego. Xięża poiadą ztamtąd lądem do Turynu, ale uie wolno im nigdzie w kraiach W. Xcia bawić.

Handel Liworneński nigdy nie był w lepszym stanie iak teraz. Korsarze Barbarescy mało w tamteyszych wodach

napastuią okręty. Cło tamteysze, chociaż iest bardzo mierne, przynosi znaczne summy. Wielki Xże postanowił tam kilka dni pod czas karnawału przepędzić; kupcy tamteysi gotuią dla niego świetną ucztę.

Od Menu d. 14 Lutego.

Przejeżdzaiący w nocy na 8 b. m. przez Augszburg do Paryża goniec Francuzki, powiedział, iż ostateczne postanowienie względem Europeyskich interessow d. 5 Lutego w Wiedniu podpisane zostało. (Udzielaiąc to doniesienie nie ręczemy za iego pewność.)

Powracaiące od Renu woyska Pruskie idą trzema kolumnami przez kray Heski. Wynoszą ogółem około 16,000 ludzi, należących do dywizyy Oppena, Hünerhein i Lobenthal. Piechota stanie tymczasowo między Salą i Elbą, a jazda w liczbie 5000 wniydzie zaraz do Marchii.

Z Frankfortu d. 15 Lutego.

Niemiecka gazeta tuteysza ogłosiła co następuie:

" Wydawca Niemieckiey gazety Frankfortskiey wezwany iest własnoręcznem w tey chwili odebranem pismem J. Królewiczowskiey Mci Xcia Holsztyńsko - Eutin z Bazylei pod d. 11 b. m. aby iak nayspieszniey odwołał wyięty z Hanauskiey gazety artykuł, że J. Królewiczowska Mość zamyśla w towarzystwie przedsięwziąść podroż do Ziemi Swiętey, z tym dodatkiem: " że Xże Holsztyńsko - Eutin ogłasza takowe doniesienie zazmyślone, które pisma publiczne bez iego wiedzy i zezwolenia rozpuściły.„ Zmyślonem także iest, iakoby miasto Tryest, zostaiące pod panowaniem Cesarza Austryackiego było mieyscem do zbierania się towarzyszow podroży.„

Z Chrystyanii d. 8 Lutego.

Podług wystawienia będącego naczele wydziału skarbowego Radcy stanu Hr. Wodel - Jarlsberg był następuiący stan Norwegskiego skarbu:

" Bank narodowy w Chrystyaniia wydał około za 20 mill. talarow w nominalney wartości papierow; około półtora milliiona było ieszcze w biegu Duńskich assygnatow i papierow, tak iż cała w biegu będaca massa zastępuiacych mieysce pieniędzy papierow wynosiła około 21 1/2 mill. talarow w nominalney wartości. Około 3 mill. pozostało u prywatnych osob, których spłacenia spodziewać się można było; a zatem około 18 1/2 mill. ciażyło kray. D. 23 Listopapa postanowił seym, aby aż do przyszłego seymu nie robiono więcey papierowych pieniędzy. — Czynna Norwegska siła morska składała się na końcu roku przeszłego z 6 brygow, 4 działowych szonerow, 36 działowych łodzi; w Drontheim stało 10 działowych łodzi, w Bergen 2 działowe szonery, w Frederiksvaern i Chrystyansand kilka działowych łodzi. Szwedzka siła morska użyta w ostatniey woynie przeciw Norwegii, wynosiła 4 liniiowe okręty, 3 fregaty, 75 wielkich działowych łodzi i wiele pomnieyszych woiennych statkow. — Woysko Szwedzkie działaiące przeciw Norwegii wynosiło przed zawieszeniem oręża 30,000 głow w Norwegii, a 10,000 w odwodzie na granicach. Woysko Norwegskie wynosiło na ow czas wraz z osadami w Chrystyaniia i Kongswinger zaledwo 10,000 ludzi, lecz w 5 tygodni pomnożyć się miało do 21,000 ludzi.

Z Madrytu d. 24 Stycznia.

Zniknęła, niestety, nadzieia łagodnieyszego postępowania rządu. Propozy-

cye Ministra Cevalos, które lubo Król pochwalił, nie wzięły skutku, gdyż strona Mnichow przeważyła. Zdaie się nawet, iż na przekorę ministrom większy wpływ uzyskała.

Król mianował wielu gubernatorow dla Ameryki. Wiele cywilnych, woyskowych i kościelnych rozporządzeń następuią szybko iedne po drugich. Dla odwodowego woyska w Andaluzyi postanowił Król nowy znak woyskowy, który noszony będzie na wstążce pomarańczowey, z napisem: " Król, odwodowe woysko Andaluzyi 1813. ,,

Woienny okręt popłynął z Walencyi z zwykłemi dla rządu Algierskiego podarunkami, ażeby ten rząd zaprzestał zabierać pływaiących pod banderą Hiszpańską kupieckich okrętow.

Prywatny list z Hiszpanii wyraża: " Pośrod cierpień, które dręczą nasza oyczyznę, zdaie się czucie godności narodowey powiększać i nadaie postać tęgości. Nie chcemy w żadnym punkcie ustapić, nie żądamy od nikogo wsparcia, a ministeryum nasze zdaie się zarowno traktować tych, którzy na kray nasz ściągnęli woynę, iak tych, którzy nas w niey wspierali. Papież nawet nie może oboiętnie patrzeć na odesłanie sobie Kardynała Nassali, którego przysłał dla urządzenia naszego duchowieństwa. ,,

Z Bazylei d. 4 Lutego.

W kościołach tuteyszych oznaymione zostało następuiące wezwanie byłego Króla Szwedzkiego do Chrześciaństwa:

" Czyniemy wiadomo Chrześciaństwu, iż W. Sułtan wysokiey Ottomańskiey Porty pozwolił nam odwiedzić miasto święte. W. Sułtan dogodził naydroższemu naszemu życzeniu. Cel świętey naszey ciekawości szanowany był od Monarchy, który, chociaż nie iest w naszey Religii wychowany, umie ią iednak w swey czystości poważać, i dał nam wielki przykład w uznaniu wyrokow Boskiey Opatrzności. Chrześcianie! Wy, którzy szczycicie się tem świętem i szanownem nazwiskiem, ieżeli umiecie go w całey obszerności cenić, oddacie bezwatpienia waszym braciom, którzy w świętych mieyscach mieszkaią, które ia chcę odwiedzić, zasłużoną sprawiedliwość; braciom, którzy zupełnie poświęcili się usłudze Odwiecznego i wszystkich światowych wyrzekli się wygod. Nie szukaią oni inney nagrody iak w przekonaniu własnego sumienia. Lecz mamyż o nich zapomnieć, maiąż oboiętności swych braci doznawać? Nie, nie, nie będę daremnie odzywał się do wspaniałości Chrześciaństwa. O wy, którzy w obfitości żyiecie, i wszystkich korzyści z Swiętey Religii używacie, nie zapominaycie o strożach tego Swiętego Grobu, którego nie broni więcey oręż naszych braci, ale iedynie serdeczne ich modły. Obym im za moiem tam przybyciem mogł przynaymnięy powiedzieć: Bracia moi i Chrześciaństwo poważaią was, gdyż wy uwielbiacie imie Jezusa. ,, — W Bazylei roku Pańskiego i zbawienia 1815.

Gustaw Adolf, Xże
Holsztyńsko - Eutin.

Z Hanoweru d. 14 Lutego.

Mowią tu o powrocie wkrotce z Niderlandow Hanowerskiey legii, i o zwinięciu dwoch bataliionow piechoty na ieden, to iest razem na 5 bataliionow, które pobierać będą zupełny żołd Angielski. Officerowie, którzy nie będa pomieszczonemi, odbiora nagrody. Wiadomość ta czyni przyiemną nadzieię, iż spory pomię-

dzy wielkiemi Mocarstwami już są załatwione.

Niedawno nakazano tu utworzyć znowu korpus polowych strzelcow, którego zakład składa się tymczasowo z 300 ludzi.

Ciągle przechodzą do swoich kraiow woyska Pruskie od Renu. Jazda idzie przez Elze i Hildesheim; prawie wszystka ma kiryssy i kaszkiety Francuzkie.

Z Bruxelli d. 10 Lutego.

Lord Castlereagh iest tu co chwila z Wiednia oczekiwany; na stacyach stoią iuż od kilku dni dzień i noc pogotowiu dla niego konie. Nie zatrzyma się tu, ale pospieszy, ażeby się iak nayprędzey dostał do Kale i Ostendy, gdzie czekaią na niego statki. Do pierwszego portu nadeszły niedawno rozkazy, ażeby tam stało zawsze w gotowości kilka pocztowych statkow, dla przewiezienia bez zwłoki gońcow. Przed kilku dniami przebiegło w przeciągu 16 godzin 7 gońcow przez Kale.

Z powodu nadeszłych z Wiednia wiadomości o utrzymaniu pokoiu, poskoczyły w Hollandyi znacznie papiery Hiszpańskie, Rossyyskie i Hollenderskie.

Z Medyolanu d. 2 Lutego.

Xżna Sasko-Gotayska, P. Zach i P. Reichenbach popłynęli z Genui do Neapolu. Burza zapędziła ich okręt do Korsyki, gdzie kazali go naprawić. Druga burza groziła im niedaleko Porto-Ferraio zatonieniem; nakoniec dostali się do Liworna z utratą Polakry, na którey znaydowały się wszystkie bagaże i instrumenta, które P. Zach wiozł do Neapolu dla urządzenia tamteyszey gwiazdopatrzni. Przynaymniey do czasu przybycia do Liworna i 12 dni poźniey nie mieli żadney wiadomości o losie ich polakry. W Porto-Ferraio, dokąd wysiedli, powiedziano im, iż Napoleon znayduie się bez pieniędzy i nie ma czem swoich ludzi zapłacić.

Stopnie Ciepła i Zimna.

Dnia 19 Lutego	stopni ciepła	†	1,8
— 20 —	— — —	†	4,6
— 21 —	— — —	†	2,6
— 22 —	— stopni zimna	—	1,0
— 23 —	— stopni ciepła	†	3,4
— 24 —	— — —	†	5,2
— 25 —	— — —	†	5,6

Dnia 27 i 28 Lutego 1815.

Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.		2.		3.		4.	
Korzec	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Pszenicy	34	—	33	—	31	—	30	15
— Zyta	33	—	32	—	31	15	30	—
— Jęczmienia	22	—	21	—	20	15	18	15
— Owsa	11	—	10	15	10	—	—	—
— Jagieł	46	—	44	—	40	—	—	—
— Grochu	28	—	27	—	26	—	—	—
— Rzepaku	27	—	26	—	25	—	—	—

DONIESIENIA.

Przy Krakowie na Rybakach w Domu pod Nr. 245 d. 6 Marca b. r. o godzinie 9 ranney sprzedaż odprawi się, stołkow, stołow, szaf, obrazow, szkła, kufrow i innych za gotową zapłatę. — Nabycia sobie życzących na oznaczony czas i mieysce wyżey wymienione zaprasza się. — W Krakowie d. 15 Lutego 1815.

Skorczyński Kom. Krak.

Podaie się do wiadomości, iż tu w Krakowie pod Krzysztoforami, w Handlu firmowym Wentzl i Synowie, znayduią się wina Węgierskie stołowe, na beczki w dobrych gatunkach i za mierną cenę.

DODATEK DRUGI DO Nru. 18.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

Dnia 1. Marca 1815.

Obwieszczenie licytacyi, która na dniu 30tym Marca 1815 r. w Wieliczce, w tameczney C. K. Dyrekcyi sprzedarzy soli, na zadzierżawienie transportu soli Kamienney na rok od 1go Kwietnia 1815 aż do końca Marca 1816 naylepiey ofiaruiącemu, publicznie odprawiona będzie

Popierwsze. Stacye ładowania i odstawiania, tudzież odwozić się maiące ilośc soli są następuiące; iako to:

a) Z Niepołomic lub Podgorza dla Bilska wodą do Dworow, dwa kroć sto tysięcy cetnarow, dla tego na dwoiaką zapłatę licytować się będzie, nayprzod na odległość z Niepołomic do Dworow, a powtore z Podgorza do Dworow.

b) Z Dworow lądem do Bilska w Szląsku, też same dwa kroć stotysięcy cetnarow.

c) Z Wieliczki do Kalwaryi, ilość sześćdziesiąt, do siedmdziesiąt tysięcy cetnarow.

d) Z Niepołomic lub Podgorza do Dworow na tamteyszą sprzedaż mieyscową, wodą, na trzydzieści do czterdziestu tysięcy cetnarow soli Kamienney, gdyby się prowadzenie soli galarami, do rzeczoney sprzedarzy potrzebnym bydź widziało.

Powtore. Sol ta częścią w beczkach pakowana, częścią w kruchach, to iest niepakowana w beczki, podług cetnara Wiedeńskiego w wadze Netto do transportu wydawana będzie, która z strony kontraktow trasportowych, bez rożnicy gatunkow i artykułow soli przyymowaną, i odstawienie iey z tym wyraźnym obowiązkiem dla kontrahentow przyspieszone bydź powinno, aby w żadney z tych stacyy odwozowych w przeciągu czasu tego kontraktu, niezabrakło soli, na własna mieyscowa sprzedarz, ani też na dalsze ciągłe odstawienie teyże z Bilska do Szląska i Morawy. Z końcem zaś miesiąca Marca 1816 roku, powinna bydź potrzebna ilość dla Bilska zupełnie odebraną, i tamże odstawiona.

Potrzecie. Gdyby się wyrażona w 1szym punkcie ilość soli do iedney lub drugiey stacyi odważoney dla zmienionych okoliczności zmnieyszyła, lub gdyby się w Stacyach, z których się sol do transportu pobiera nie znaydowały dostateczne zapasy soli, więc Kontrahenci maią się tą mnogością kontentować, która im wydana bydź może, nie mogąc z tego względu pod iakim bądź tytułem żądać wynagrodzenia. W przeciwnym razie obowiązani są Kontrahenci większą ilość, niż punktem pierwszym oznaczoną iest, za kontraktową zapłatę odstawić, ile tego stan wody, pogodne czasy, lub inne okoliczności dozwolą.

Poczwarte. Na zniknienie soli w transporcie, dozwala się, iako naywiększa ilość przy przewożeniu teyże z Wieliczki do Kalwaryi, pół od sta, z tym iednak wyraźnym warunkiem, iż za ową ilość, któraby od tegoż zniknienia pozostała, Kontrahentom transportowym żadne wynagrodzenie od skarbu nie będzie udzielone, w przeciwnym zaś razie, deces, któryby się nad wymierzone zniknienie okazał przez Kontrahentow w Stacyach odwozowych, podług na ow czas powszechney ceny sprzedarzy, zaraz w gotowiźnie wynagrodzony bydź musi. Zniknienie soli w transporcie z Niepołomic i Podgorza do Dworow, a z tamtąd do Bilska, przy rozpoczęciu licytacyi będzie oznaymione.

Popiąte. Zapłata od Fraktu do Dworow dla Bilska w połowie w Wieliczce, zaraz po naładowaniu przy Podgorskim lub Niepołomskim składzie solnym, druga zaś połowa w Stacyi odwozowey w Dworach, za fracht z Dworow do Bilska, po odebraniu w Bilsku, tak iako za sól dla mieyscowey sprzedarzy do Dworow, i do Kalwaryi w całości przez też Urzędy sprzedarzy soli, zaraz po odebraniu sóli, Kontrahentom będzie wydana. Dla tego więc trzeba będzie ładugi soli dla Bilska, i dla Dworow w Urzędach solnych Niepołomskim, lub Podgorskim wyraźnie opowiedzieć, aby fałszywe zapłaty nie były.

Poszoste. Wszystkie te transporta soli wodą i lądem, wolne są iak dotąd, gdy fury solą naładowane lub prożno powracaią w Ces. Król. Austryackiem Państwie od opłaty myta mostowego i przewozu; a gdy gościńcem przez Rejon od Podgorza iadą, powinny tylko tamże przepisane kopytkowe, czyli rogatkowe opłacić, rownie także i fury, które z domu po sól iadą, w Ces. Austryackiem Territorium uwalniaią się od teyże opłaty, ile te przepisane kartki uwalniaiące ich i zaświadczenia mieyscowey Zwierzchności okażą.

Posiodme. Przysposobienie potrzebnych do szybkiego ułatwienia transportu galarow z potrzebnemi do tegoż ludźmi, iakoż utrzymywanie tychże, i naymowanie dobrowolnych furmanow zostawia się całkiem i iedynie Kontrahentom, wyłączaia się iednak owe mieysca, które iak dotąd używane bywaią, do zaopatrzenia solą składow Niepołomskiego i Podgorskiego, iako i do dostawienia Materyału do Wieliczki i Bochni, tudzież i poddani górscy Cyrkułu Bocheńskiego, Myślenickiego i Sandeckiego, którzy do zaopatrzenia tamteyszych Magazynow skarbowych sprzedarzy i do prowadzenia transportu solnego do Węgier zatrzymanemi bydź muszą.

Poosme. Tylko nadzwyczayne wypadki w owych okolicach, przez które transport soli idzie, i gdyby przez te, dopełnienie transportu całkiem wykonane bydź niemogło, uwalniaią Kontrahentow od obowiązkow, w tey mierze przyiętych.

Podziewiąte. Pozwala się Entrepryzie transportowey, w tymże interessie transportowym, używać na swych Galarach C. Król. Orła Austryackiego.

Podziesiąte. Dla dokładnego wypełnienia przez kontrakt przyiętych obowiązkow, maią Kontrahenci ieszcze przed rozpoczęciem ninieyszego Kontraktu dzierżawczego, Kaucyą w kwocie sto tysięcy zł reń. w półtora i dwoch procentowych Obligacyach skarbowych złożyć, które w tym przypadku, gdyby warunki kontraktowe z winy Kontrahentow punktualnie nie były wypełnione, skarbowi, iako własność iego zupełna pozostaną.

Procz dopiero wzmiankowaney Kaucyi w papierach rządowych, zaręczy Entrepryza transportow, dla tem większego wynagrodzenia skarbowi, w przypadku gdyby warunki Kontraktu nie były dokładnie wykonane, wszystkie także swe, do użytku transportowania soli prze naczone galary, wraz z należącemi do tychże narzędziami, iako też i wszystkie własne konie, gdyby się w takowe do transportow wodnych przysposobiła, wraz z obrokami, iakie się na ow czas znaydować będą, co wszystko bez wyłączenia, iako własność naywyższego skarbu, a to w tym sposobie uważane bydź ma, iż toż samo natychmiast do dalszego prowadzenia deffluidacyi soli przez skarb bez wszelkiey nagrody odebranym bydź może. Zresztą ma bydź Kontrakt iako zgasły uważany, gdyby choć ieden z obowiązkow przez Kontrahentow przyiętych, za ich winą nie był dopełniony. Kontrahenci zaś wyrzekaią się w ogólności za ten przypadek, gdyby Kaucya wzwyż namienionemi sprzętami, albo podług następuiącego punktu iako Wadium złożyć się maiąca Summa, w gotowych pieniądzach, z strony naywyższego skarbu obięta została, zwyczayney drogi prawa, i poddaią się wyrokom Ces. Król. Austryackich politycznych Instancyy.

Poiedenaste. Nakoniec stanowi się, iżby każdy, ktoby miał chęć licytowania, przed zaczęciem licytacyi Wadium Dwadzieścia i pięć tysięcy zł. reń. w Wiedeńskiey Walucie w gotowiźnie złożył, które to wszystkim owym, co dzierżawy transportow soli nie otrzymaią, zaraz po licytacyi, temu zaś, lub tym, którzy naylepiey ofiaruiąc, Kontrahentami pozostaną, dopiero wtedy wydane będzie, gdy Kontrakt podpisawszy, Kaucyą w dziesiątym punkcie obwarowaną złożą.

W Wieliczce d. 23 Lutego 1815.